

EFRR-VII.432.1.38.2024

POSTANOWIENIE NR 63/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 12 marca 2025 roku

w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej wydaniem Postanowienia nr 43/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 listopada 2024 r. o odmowie stwierdzenia nieważności Postanowienia nr 229/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 22 lutego 2023 r.

Na podstawie:

art. 126, art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 144, art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530 z późn. zm), art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Prus

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

EFRR-VII.432.1.38.2024

postanawia

utrzymać w mocy postanowienie nr 43/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 listopada 2024 r. w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności postanowienia nr 229/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 22 lutego 2023 r.

Uzasadnienie

Przedmiotem zażalenia wniesionego przez spółkę, ul.,, NIP:, REGON:, KRS: (zwana dalej: „Beneficjent” lub „Strona”), reprezentowanej przez radcę prawnego dr, radcę prawnego, i ul., piętro, (zwanego dalej: „pełnomocnik Strony”), jest wydane w dniu 27 listopada 2024 r. przez *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020* (zwanego dalej: „Instytucja Zarządzająca” lub „Organ”), postanowienie nr 43/24 (zwane dalej: „postanowienie 43/24”) w sprawie odmowy stwierdzenia nieważności postanowienia nr 229/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 22 lutego 2023 r. (zwane dalej: „postanowienie 229/23”).

W postanowieniu 43/24 zawarto pouczenie o możliwości złożenia do *Instytucji Zarządzającej* wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia lub wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na postanowienie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. W przewidzianym prawem terminie w dniu 31 grudnia 2024 roku (data stempla pocztowego z dnia 23 grudnia 2024 r.) wpłynęło zażalenie z dnia 23 grudnia 2024 roku (zwane dalej: „wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy”) na postanowienie 43/24.

Pełnomocnik Strony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzucił *Instytucji Zarządzającej* naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 126 § 1 w zw. z art. 158 § 1 w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), (zwanej dalej: „k.p.a.”) w zw. z art. 55 § 2 i art. 62 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz.

EFRR-VII.432.1.38.2024

111), (zwana dalej: „Ordynacja podatkowa”) „poprzez odmowę stwierdzenia nieważności postanowienia Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 229/2023 z dnia 22 lutego 2023 r., w sytuacji gdy Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydając postanowienie nr 229/2023 z dnia 22 lutego 2023 r. nie dokonał zaliczenia dokonanej przez Beneficjenta wpłaty na najwcześniejsze zobowiązanie wynikające z umowy o dofinansowanie zawartej z Beneficjentem, co stanowi oczywiste i rażące naruszenie art. 55 § 2 i art. 62 § 1 i powinno skutkować stwierdzeniem nieważności postanowienia nr 229/2023 z dnia 22 lutego 2023 r., jako wydanego z rażącym naruszeniem prawa o którym mowa w art. 156 § 1 pkt 2 KPA”.

Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o którym mowa w art. 127 § 3 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanego uprzednio postanowienia oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W oparciu o art. 126 k.p.a. do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 105, art. 107 § 2-5 oraz art. 109-113, a do postanowień, od których przysługuje zażalenie oraz do postanowień określonych w art. 134 – również art. 145-152 oraz art. 156-159, z tym, że zamiast decyzji, o której mowa w art. 151 § 1 i art. 158 § 1, wydaje się postanowienie.

W świetle art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), (zwanej dalej: „ustawa wdrożeniowa”), instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego.

Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3 b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), (zwanej dalej: „u.f.p.”).

EFRR-VII.432.1.38.2024

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie *Instytucja Zarządzająca* stwierdza, że postanowienie 43/24 zostało wydane w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje go w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przeprowadziła ponowną analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała następujących ustaleń faktycznych.

Instytucja Zarządzająca zawarła w dniu 22 maja 2018 r. z *Beneficjentem* Umowę nr RPSW..... o dofinansowanie Projektu nr RPSW..... pn.: „.....”, (zwaną dalej: „umowa o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, (zwany dalej: „EFRR”) w łącznej wysokości: zł.

Instytucja Zarządzająca w dniu 12 czerwca 2018 r. wnioskiem o płatność nr RPSW....., (zwany dalej: „WOP 001”) przekazała *Beneficjentowi* płatność zaliczkową w kwocie: 350 000,00 zł, która została rozliczona przez *Beneficjenta* w kwocie: 297 500,00 zł, tj. 85%, a pozostałe 15 %, tj. kwota: 52 500,00 zł pozostało do rozliczenia do końca realizacji projektu. Zgodnie z umową o dofinansowanie koniec realizacji projektu przypadł na dzień 31 marca 2021 r.

Następnie *Instytucja Zarządzająca* w dniu 9 grudnia 2019 r. wnioskiem o płatność nr RPSW....., (zwany dalej: „WOP 004”), przekazała *Beneficjentowi* kolejną płatność zaliczkową w kwocie: 729 000,00 zł.

Zgodnie z umową o dofinansowanie przekazane zaliczki liczone kumulatywnie wynosiły 1 079 000,00 zł. *Beneficjent* zobowiązany był do rozliczenia 85% przekazanych transz

EFRR-VII.432.1.38.2024

zaliczek czyli 917 150,00 zł w trakcie trwania projektu a pozostałe 15% czyli kwotę 161 850,00 zł mógł rozliczyć do końca realizacji projektu. W trakcie trwania projektu *Beneficjent* rozliczył jedynie kwotę 297 500,00 zł.

Beneficjent złożył do *Instytucji Zarządzającej* pismo z dnia 29 marca 2021 r. w sprawie wydłużenia terminu zakończenia realizacji projektu do dnia 30 września 2021 r.

W odpowiedzi *Organ* pismem z dnia 21 kwietnia 2021 r. (znak: IR-V.432.29.38.2019) poinformował *Beneficjenta*, że przeanalizuje możliwość przesunięcia terminu zakończenia realizacji projektu po spełnieniu wskazanych w piśmie warunków. *Instytucja Zarządzająca* po raz kolejny poinformowała, iż *Beneficjent* nie złożył wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę oraz, że zobligowany jest do zwrotu zaliczki wraz z odsetkami.

W związku z tym, *Beneficjent* pismem z dnia 28 kwietnia 2021 r. poinformował, że zostanie zgodnie z umową dokonany zwrot otrzymanej zaliczki, jednak ani nie złożył wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę ani nie dokonał zwrotu zaliczki wraz z odsetkami.

W wyniku powyższego w dniu 17 czerwca 2021 r. *Instytucja Zarządzająca* wysłała do *Beneficjenta* zawiadomienie o planowanej kontroli doraźnej na miejscu realizacji projektu.

W dniu 21 czerwca 2021 r., a więc po terminie zakończenia realizacji projektu wskazanym w umowie o dofinansowanie, *Beneficjent* za pośrednictwem systemu SL2014 złożył wniosek nr RPSW....., (zwany dalej: „WOP 006”), rozliczający zaliczkę jedynie na kwotę 346 681,91 zł, który został odesłany do *Beneficjenta* do poprawy. Trwała również kontrola doraźna na projekcie.

Beneficjent w dniu 14 lipca 2021 r. a więc również po terminie zakończenia realizacji projektu wskazanym w umowie o dofinansowanie, dokonał na rachunek bankowy *Instytucji Zarządzającej* zwrotu środków w kwocie: 434 818,09 zł tytułem „zwrot zaliczki wniosek o płatność nr RPSW..... i RPSW.....”.

Pismem z dnia 29 lipca 2021 r. (znak: IR-V.432.29.0038.2019) *Instytucja Zarządzająca* poinformowała *Beneficjenta*, że zajmie stanowisko w kwestii możliwości wydłużenia terminu zakończenia realizacji projektu dopiero po zakończeniu kontroli doraźnej jak również po dostarczeniu przez *Beneficjenta* dokumentów umożliwiających rozliczenie wydatków ujętych w złożonym WOP 006. Jednocześnie *Instytucja Zarządzająca* ponownie wskazała, iż *Beneficjent* dotychczas nie dokonał pełnego rozliczenia środków przekazanego

EFRR-VII.432.1.38.2024

dofinansowania, ponieważ WOP 006 nie zawierał dokumentów potwierdzających poniesione wydatki oraz *Beneficjent* nie dokonał zwrotu zaliczki wraz z odsetkami.

Ostatecznie, *Instytucja Zarządzająca* pismem z dnia 20 lutego 2023 r. (znak: IR-V.432.29.38.2019) poinformowała, że nie wyraża zgody na wydłużenie terminu zakończenia realizacji projektu, bowiem po przeprowadzonej kontroli doraźnej, która wykazała, że *Beneficjent* nie posiadał zaplecza badawczego oraz odpowiednio wyszkolonej kadry, co uniemożliwiło realizację 4 etapu prac, *Beneficjent* nie zrealizował zakresu rzeczowego projektu oraz prac badawczych. To natomiast stanowi naruszenie zapisów umowy o dofinansowanie, a to z kolei było przyczyną nałożenia korekty finansowej w wysokości 100% wydatków kwalifikowalnych projektu w wysokości 485 090,66 zł, w tym dofinansowanie 313 125,95 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, *Instytucja Zarządzająca* wysłała do *Beneficjenta* pismo z dnia 2 sierpnia 2023 r. będące rozwiązaniem umowy z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia, podając jako przyczynę naruszenie § 25 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie.

Termin realizacji projektu zakończył się w dniu 31 marca 2021 r., a więc do tego dnia, zgodnie z § 5 oraz § 9 umowy o dofinansowanie, *Beneficjent* zobowiązany był rozliczyć kwotę 781 500,00 zł bądź przez złożenie wniosku rozliczającego zaliczkę (wraz z dokumentami przedstawiającymi poniesione wydatki) bądź przez zwrot zaliczki na rachunek bankowy *Instytucji Zarządzającej*. *Beneficjent* tego nie uczynił do dnia 31 marca 2021 r. więc zgodnie z podpisaną umową o dofinansowanie zobowiązany był do zwrotu kwoty dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia wypłaty środków do dnia zwrotu tych środków.

Na podstawie art. 67 ust. 1 w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej.

Stosownie do art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej jeżeli, dokonana przez podatnika wpłata nie pokrywa zaległości podatkowej wraz z odsetkami, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości oraz kwoty odsetek w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje

EFRR-VII.432.1.38.2024

kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek. Na podstawie art. 62 § 1 i § 4 Ordynacji podatkowej o zaliczeniu wpłat na poczet zaległości podatkowej i odsetek rozstrzyga się w formie postanowienia (stan prawny na dzień 22 lutego 2023 r.).

Stosując ww. przepisy odpowiednio do zaległości z tytułu przypadającej do zwrotu kwoty dofinansowania, wpłaty na poczet zobowiązania *Beneficjenta*, które nie pokrywają całkowicie kwoty podlegającej zwrotowi rozlicza się stosując art. 62 § 1 i 55 § 2 Ordynacji podatkowej.

Na dzień 14 lipca 2021 r. *Beneficjent* powinien był zwrócić kwotę przekazanych przez *Instytucję Zarządzającą* zaliczek w łącznej wysokości 781 500,00 zł (52 500,00 zł plus 729 000,00 zł) obciążoną odsetkami w kwocie 106 303,00 zł (odpowiednio 12 991,00 zł plus 93 312 zł), co razem daje kwotę: 887 803, 00 zł, a zwrócił jedynie kwotę 434 818,09 zł.

Wobec powyższego, w przypadku gdy kwota dokonanego zwrotu nie wystarcza na pokrycie kwoty należności, zastosowanie ma zapis art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którym *„jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłokę w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłokę”*. Ponadto, zgodnie z art. 62 § 1. Ordynacji podatkowej jeżeli na podatniku ciąży zobowiązania podatkowe z różnych tytułów, dokonaną wpłatę zalicza się na poczet podatku zgodnie ze wskazaniem podatnika, a w przypadku braku takiego wskazania - na poczet zobowiązania podatkowego o najwcześniejszym terminie płatności spośród wszystkich zobowiązań podatkowych podatnika.

Kwota dofinansowania z EFRR podlegająca procedurze odzyskiwania w ramach WOP 001 wynosiła 52 500,00 zł i sfinansowana została płatnością zaliczkową wypłaconą *Beneficjentowi* w dniu 12 czerwca 2018 r. Odsetki od tej kwoty za okres od 12 czerwca 2018 r. – 14 lipca 2021 r. wynoszą 12 991,00 zł.

Zaległość na dzień 14 lipca 2021 r. wynosi:

52 500,00 zł + 12 991,00 zł = 65 491,00 zł

434 818,09 zł (kwota wpłaty *Beneficjenta*) – 65 491,00 zł = 369 327,09 zł – pozostała kwota wypłacona w dniu 14 lipca 2021 r.

Kwota dofinansowania z EFRR podlegająca procedurze odzyskiwania w ramach WOP 004 wynosiła 729 000,00 zł i sfinansowana została płatnością zaliczkową wypłaconą

EFRR-VII.432.1.38.2024

Beneficjentowi w dniu 9 grudnia 2019 r. Odsetki od tej kwoty za okres od 9 grudnia 2019 r. – 14 lipca 2021 r. wynoszą 93 312,00 zł.

Zaległość na dzień 14 lipca 2021 r. wynosi:

729 000,00 zł + 93 312,00 zł = 822 312,00 zł

Wyliczenie wskaźnika spłaty długu:

369 327,09 zł : 822 312,00 zł = 0,4491325552

Spłacona kwota główna w dniu 14 lipca 2021 r. wynosi:

0,4491325552 x 729 000,00 zł = 327 417,63 zł,

Spłacone odsetki w dniu 14 lipca 2021 r. wynoszą:

0,4491325552 x 93 312,00 zł = 41 909,46 zł

729 000,00 zł – 327 417,63 zł = 401 582,37 zł

Do zwrotu z WOP 004 pozostała kwota dofinansowania w wysokości 401 582,37 zł wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia wypłaty środków tj. od dnia 9 grudnia 2019 r. do dnia zwrotu.

Na taką kwotę do odzyskania, tj. kwotę: 401 582,37 zł została zatwierdzona Karta oceny wniosku o płatność (WOP 004) do naboru RPSW.01.02.00-IZ.00-26-131/17 w dniu 14 lutego 2023 r.

W związku z powyższym, *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego* w dniu 22 lutego 2023 r. wydał postanowienie 229/23 zaliczające z urzędu dokonaną przez *Beneficjenta* wpłatę z dnia 14 lipca 2021 r. w kwocie: 434 818,09 zł na poczet zobowiązań z tytułu zwrotu kwoty dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, wypłaconego w ramach umowy o dofinansowanie, w następujący sposób:

- 1) kwotę w wysokości: 52 500,00 zł - na poczet **zwrotu dofinansowania z EFRR**, przekazanego w dniu 12 czerwca 2018 r. na podstawie WOP 001;
- 2) kwotę: 12 991,00 zł - na poczet należnych odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonych od dnia przekazania środków na podstawie WOP 001, tj. 12 czerwca 2018 r. do dnia zwrotu, tj. 14 lipca 2021 r.;
- 3) kwotę w wysokości: 327 417,63 zł (słownie: trzysta dwadzieścia siedem tysięcy czterysta siedemnaście zł, 63/100) - na poczet **zwrotu dofinansowania z EFRR** przekazanego w dniu 9 grudnia 2019 r. na podstawie WOP 004;

EFRR-VII.432.1.38.2024

- 4) kwotę: 41 909,46 zł (słownie: czterdzieści jeden tysięcy dziewięćset dziewięć zł, 46/100) - na poczet należnych odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonych od dnia przekazania środków na podstawie WOP 004, tj. 9 grudnia 2019 r. do dnia zwrotu, tj. 14 lipca 2021 r.

Odsetki naliczono za okresy: od dnia przekazania środków dofinansowania, tj. 12 czerwca 2018 r. i 9 grudnia 2019 r. do dnia dokonania zwrotu dofinansowania. Wysokość stawki odsetek stanowi: 8,00 % w stosunku rocznym, zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych. Wysokość stawki odsetek jest zawsze ustalana w oparciu o aktualne obwieszczenie Ministra Finansów na dzień zwrotu środków.

Beneficjent nie odebrał postanowienia 229/23, wobec czego po dwukrotnym awizowaniu przez właściwy Urząd Pocztowy przesyłka została zwrócona do nadawcy. Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art. 44 § 4 k.p.a. doręczenie uważa się za dokonane w dniu 14 marca 2023 r.

Następnie po przeprowadzeniu całego postępowania administracyjnego *Zarząd Województwa Świętokrzyskiego* wydał w dniu 27 września 2023 r. Decyzję nr 284/23 określającą zwrot kwoty, termin od którego nalicza się odsetki i sposób zwrotu, (zwana dalej: „decyzja 284/23”). Decyzja ta stała się ostateczna wraz z dniem 3 listopada 2023 r.

W dniu 13 sierpnia 2024 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach przekazało, zgodnie z właściwością, do *Instytucji Zarządzającej* wniosek z dnia 3 lipca 2024 r. o stwierdzenie nieważności postanowienia 229/23, (zwany dalej: „wniosek”). Wniosek ten został złożony przez *pełnomocnika Strony*.

W związku z powyższym, w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a. *Instytucja Zarządzająca* pismem z dnia 20 sierpnia 2024 r. (znak: EFRR-VII.432.1.38.2024) zawiadomiła *Beneficjenta*, że zostało wszczęte na wniosek *Strony* postępowanie administracyjne w przedmiocie o stwierdzenie nieważności postanowienia 229/23. *Instytucja Zarządzająca* wyznaczyła *Stronie* 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 10 września 2024 r.

EFRR-VII.432.1.38.2024

Następnie w dniu 10 października 2024 r. *Instytucja Zarządzająca* stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie *Strony* o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania postanowienia w przedmiocie o stwierdzenie nieważności postanowienia 229/23. *Strona* mogła zapoznać się z aktami sprawy w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia. Jednocześnie *Instytucja Zarządzająca*, zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a., zawiadomiła *Stronę*, że ze względu na konieczność doręczenia zawiadomienia oraz umożliwienia *Stronie* wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa będzie rozpatrzona do dnia 29 listopada 2024 r. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 31 października 2024 r. W przewidzianym w zawiadomieniu terminie, *Beneficjent* nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami. Wobec powyższego, w dniu 27 listopada 2024 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał postanowienie 43/24 o odmowie stwierdzenia nieważności postanowienia 229/23.

W dniu 10 grudnia 2024 r. na Kancelarię Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach wpłynęło pismo od *pełnomocnika Strony* informujące o zmianie siedziby *Beneficjenta*, tj. z ul., na ul., Ponadto, *pełnomocnik Strony* poinformował, że od 21 grudnia 2024 r. nastąpi również zmiana adresu do doręczeń korespondencji na:, ul., piętro ..,

W przewidzianym prawem terminie, *pełnomocnik Strony* złożył do Urzędu Marszałkowskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem postanowienia 43/24.

Przed wydaniem niniejszego postanowienia stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. *Instytucja Zarządzająca* pismem znak: EFRR-VII.432.1.38 z dnia 24 stycznia 2025 r. zawiadomiła *Stronę*, że przygotowany został materiał dowodowy do wydania postanowienia. Ponadto, *Instytucja Zarządzająca* powiadomiła *Stronę* o możliwości zapoznania się w siedzibie *Instytucji Zarządzającej* z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęte stosowne postanowienie oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Jednocześnie

EFRR-VII.432.1.38.2024

zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a., *Instytucja Zarządzająca* zawiadomiła, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienia *Stronie* wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa zostanie załatwiona do dnia 21 marca 2025 r. Pismo zostało odebrane w dniu 13 lutego 2025 r. W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy *pełnomocnik Strony* uznał za zasadny z uwagi na odmowę stwierdzenia nieważności postanowienia 229/2023 uznając tym samym, że *Instytucja Zarządzająca* dopuściła się rażącego naruszenia prawa przy wydaniu postanowienia 229/23 oraz błędnego ustalenia stanu faktycznego w zakresie dat wymagalności poszczególnych transz zaliczek, co miało wpływ na nieprawidłowe rozliczenie dokonanej przez *Beneficjenta* wpłaty niezgodnie z art. 62 § 1 w zw. z art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej.

Pełnomocnik Strony przywołał treść § 4 Rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie zaliczek w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich z dnia 21 września 2022 r. (Dz. U. z 2022 r., poz. 2055), zgodnie z którym „rozliczenie zaliczki polega na wykazaniu przez beneficjenta wydatków kwalifikowalnych we wnioskach o płatność złożonych do właściwej instytucji, w terminach i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie oraz zgodnie z systemem realizacji danego programu finansowanego z udziałem środków europejskich, lub na zwrocie zaliczki”.

Dodatkowo *pełnomocnik Strony* odwołuje się do zapisów § 9 umowy o dofinansowanie, w której zostały uregulowane kwestie wypłaty, rozliczenia i zwrotu zaliczki.

Pełnomocnik Strony zgodził się z *Instytucją Zarządzającą* w pkt 21 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że prawidłowo ustaliła, iż obowiązek zwrotu części zaliczki wypłaconej na podstawie WOP 001 upłynął w dniu 31 marca 2021 r. Natomiast w pkt 22 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy *pełnomocnik Strony* zauważył, że *Instytucja Zarządzająca* błędnie uznała, iż ww. data była również datą rozliczenia zaliczki wypłaconej na podstawie WOP 004 wskazując jednocześnie dzień 9 marca 2020 r. jako dzień rozliczenia zaliczki (powołując się w pkt 2 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy na wiadomość *Instytucji Zarządzającej* przesłaną w dniu 31 grudnia 2019 r. znak: IR-XIV.432.1.16.2019).

EFRR-VII.432.1.38.2024

*Instytucja Zarządzająca nie zgadza się z takim wskazaniem pełnomocnika Strony, bowiem wiadomość została wysłana w momencie obowiązywania Aneksu nr RPSW.....
..... do umowy o dofinansowanie, natomiast w dniu 31 stycznia 2020 r. został podpisany Aneks nr RPSW..... do umowy o dofinansowanie zmieniający w § 9 termin rozliczenia zaliczki z 90 dni kalendarzowych na **365 dni** kalendarzowych (plus 14 dni zgodnie z art. 189 u.f.p. - wówczas termin rozliczenia zaliczki WOP 004 przypadałby na 21 grudnia 2020 r. - *W przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych lub niezwrócenia niewykorzystanej części zaliczki w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność lub do dnia zwrócenia niewykorzystanej części zaliczki*).*

Ponadto, *Instytucja Zarządzająca* wysuwa na pierwszy plan argument, że *pełnomocnik Strony* całkowicie pomija fakt, iż zwrot zaliczki z dnia 14 lipca 2021 r. został dokonany po terminie zakończenia realizacji projektu wskazanym w Aneksie nr RPSW..... do umowy o dofinansowanie, tj. 31 marca 2021 r.

Pismami z 13 stycznia 2021 r. oraz 19 lutego 2021 r. (znak: IR-XIII.432.1.53.2019) zamieszczonymi w systemie SL2014 *Instytucja Zarządzająca* dwukrotnie przypominała, iż upłynął termin rozliczenia zaliczki i informowała *Beneficjenta*, iż zobowiązany był do złożenia wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę za pomocą systemu SL 2014 w sposób określony w § 9 umowy o dofinansowanie **pod rygorem sankcji odsetkowych** oraz, że należy w jak najszybszym terminie złożyć ww. wniosek o płatność lub dokonać zwrotu zaliczki wraz z odsetkami. *Beneficjent* tego zaniechał, a jednocześnie prowadził rozmowy w sprawie wydłużenia terminu realizacji projektu. Dopiero w czerwcu 2021 r. złożył WOP 006, a w lipcu 2021 r. dokonał zwrotu zaliczki. Jednak wszystkie te **działania zaistniały po terminie realizacji projektu** wskazanym w umowie o dofinansowanie.

Ponadto *pełnomocnik Strony* podnosi, że w związku z podpisaniem Aneksu nr RPSW..... termin rozliczenia zaliczki WOP 004 przypadłby na 21 grudnia 2020 r. co oznacza, „że w sytuacji nierozliczenia zaliczki w ww. terminie beneficjent

EFRR-VII.432.1.38.2024

zobowiązany był do zwrotu środków z zaliczki". Zdaniem pełnomocnika Strony „nie można wymagalności zwrotu zaliczki w kwocie 85% wiązać z upływem terminu realizacji projektu. Wymagalność zwrotu środków z zaliczki należy wiązać z upływem terminu do ich zwrotu". Rozpatrując stanowisko przedstawione przez pełnomocnika Strony, należy podkreślić, iż dopóki trwa projekt wymagalność terminów rozliczenia zaliczki jest osobna dla każdej z transz, co ma związek z konsekwencjami odsetkowymi przewidzianymi w art. 189 ust. 3 u.f.p., ale jeżeli termin zakończenia realizacji projektu upłynął, bądź została stwierdzona nieprawidłowość i nałożona korekta, wówczas wszystkie środki, jako wypłacone dofinansowanie podlegające zwrotowi, mają ten sam termin wymagalności, w tym przypadku określony wezwaniem do zwrotu (termin 14 dni od doręczenia wezwania) zgodnie z art. 207 ust. 8 u.f.p. Na etapie zwrotu środków dofinansowania kwestia czy były one wypłacone jako zaliczka, czy jako refundacja nie ma znaczenia. Termin wymagalności środków po zakończeniu realizacji projektu został dookreślony w wezwaniu do zwrotu z dnia 18 kwietnia 2023 r. (znak: IR-XIV.432.1.16.2022) na kwotę 714 708,32 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi w sposób wskazany w wezwaniu, tj. od najwcześniej przekazanych środków dofinansowania na podstawie wniosków o płatność najpierw RPSW..... potem RPSW..... oraz RPSW..... .

W dalszej części wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w punkcie 27 pełnomocnik Strony wskazał, że „IZ powinna w pierwszej kolejności dokonać zaliczenia wpłaty na poczet kwoty 85% zaliczki wypłaconej na podstawie WOP 4 (619 650,00 zł) i nie rozliczonej i nie zwróconej do dnia 21 grudnia 2020 r., następnie na poczet kwoty 15% zaliczki wypłaconej na podstawie WOP 1 (52 500,00 zł), nie rozliczonej i nie zwróconej do dnia 31 marca 2021 r. i na końcu na poczet kwoty 15% zaliczki wypłaconej na podstawie WOP 4 (109 350,00 zł) i nie rozliczonej i nie zwróconej do dnia 31 marca 2021 r.

Zdaniem pełnomocnika Strony Instytucja Zarządzająca rażąco naruszyła art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej „zaliczając wpłatę dokonana przez Beneficjenta w pierwszej kolejności na należność wynikającą z nierozliczonej Zaliczki 1, w sytuacji gdy wcześniej wymagalna była kwota 619 650,00 i wpłata dokonana przez Beneficjenta nie pokrywała w całości ww. należności. (...) Choć organ zobowiązany był do zaliczenia dokonanej wpłaty na zaległości

EFRR-VII.432.1.38.2024

Beneficjenta o najwcześniejszym terminie zapłaty, to IZ zaliczył wpłatę w pierwszej kolejności na zaległość Beneficjenta o nie omal najpóźniejszym terminie zwrotu”.

Argument zaprezentowany przez *pełnomocnika Strony* nie zasługuje na uwzględnienie bowiem *pełnomocnik Strony* stoi na stanowisku aby *Instytucja Zarządzająca* rozliczyła zwrot w taki sposób w jaki *Beneficjent* miał rozliczać zaliczkę. To umowa o dofinansowanie wskazuje w jaki sposób *Beneficjent* i w jakich terminach procentowo miał rozliczyć wypłaconą zaliczkę. W § 9 umowy o dofinansowanie został nałożony na *Beneficjenta* obowiązek rozliczania zaliczek, którego on nie wypełnił. W związku z powyższym doszło do powstania nieprawidłowości, nałożenia korekty i wezwania do zwrotu. W tym miejscu *Instytucja Zarządzająca* wskazuje, że jest zobowiązana przede wszystkim do żądania zwrotu środków zgodnie z art. 207 u.f.p. czyli obowiązku zwrotu należności wraz z odsetkami liczonymi od daty przekazania do dnia zwrotu. Żądanie *pełnomocnika Strony* aby dokonać rozliczenia zwrotu zgodnie z tym jak *Beneficjent* był zobowiązany rozliczyć zaliczki jest nieuzasadnione. *Instytucja Zarządzająca* przypomina, że termin realizacji projektu zakończył się w dniu 31 marca 2021 r. a więc do tego dnia *Beneficjent* miał rozliczyć projekt zaś częściowy zwrot nastąpił w dniu 14 lipca 2021 r. Zatem *Instytucja Zarządzająca* nie jest na etapie rozliczania zaliczki tylko na etapie zwrotu środków.

Zdaniem *Instytucji Zarządzającej* pierwsza kwota w ramach WOP 001 została w całości pokryta dokonaniem zwrotu słusznie jako pierwsza dlatego, że zobowiązanie to powstało niejako wcześniej w takim znaczeniu, że zostało powiązane z wnioskiem o najwcześniejszym terminie zapłaty, tj. przekazanie środków, co znajduje swoje odzwierciedlenie w art. 207 u.f.p. w którym wskazano, że odsetki liczy się od dnia przekazania środków.

Druga kwota nieprawidłowości w ramach WOP 004 została rozliczona proporcjonalnie na dzień 14 lipca 2021 r.

Postępowanie w razie nieprawidłowego wykorzystania środków europejskich określa art. 207 u.f.p. W przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

EFRR-VII.432.1.38.2024

- podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9 u.f.p., na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

W ocenie *Instytucji Zarządzającej* wnioszek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej postanowieniem 43/24 nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem po przeprowadzeniu postępowania stwierdzono, że postanowienie 229/23 nie jest dotknięte żadną z wad wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a., w tym w szczególności powołaną przez *Beneficjenta* wadą wskazaną w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., tj. że zostało wydane bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

Zaprezentowane przez *pełnomocnika Strony* argumenty jakoby postanowienie 229/23 wydane zostało z rażącym naruszeniem prawa nie znajdują uprawdopodobnienia bowiem zgodnie z wyrokiem WSA w Łodzi z dnia 19 marca 2024 r., II SA/Łd 1087/23: „*Rażące naruszenie prawa*” definiowane jest jako takie naruszenie przepisów prawa, które w świetle stanu prawnego nie budzi wątpliwości. Do przypadków rażącego naruszenia prawa zalicza się między innymi pogwałcenie zasad ogólnych zawartych w ustawie *Kodeks postępowania administracyjnego*, to jest: oczywiste niezastosowanie lub nieprawidłowe zastosowanie zasad określonych w art. 6-11 k.p.a. w stopniu powodującym istotne ograniczenie uprawnień strony w postępowaniu”.

Należy podkreślić, iż w art. 67 ust. 1 u.f.p. ustawodawca nie przypadkowo posłużył się sformułowaniem „odpowiednio” przy odesłaniu do stosowania przepisów Ordynacji podatkowej. Sformułowanie to oznacza, że unormowań tych nie należy przenosić w sposób mechaniczny, bezpośredni, bez uwzględnienia specyfiki i charakteru prawnego środków publicznych, stanowiących niepodatkowe należności budżetowe. Co należy podkreślić, w Ordynacji podatkowej odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku lub terminu, w którym płatnik lub inkasent był obowiązany dokonać wpłaty podatku na rachunek organu podatkowego (art. 53 Ordynacji podatkowej), a więc data wymagalności zobowiązania jest związana właśnie z rozpoczęciem naliczania odsetek. W przypadku zwrotu dofinansowania w trybie art. 207

EFRR-VII.432.1.38.2024

u.f.p. odsetki są naliczane od dnia przekazania środków *Beneficjentowi*, a więc dla naliczania odsetek znaczenie ma data wypłaty środków, tym samym wcześniejsza data wypłaty środków oznacza większą liczbę dni za które naliczane są odsetki.

W związku z powyższym *Instytucja Zarządzająca* nie zgadza się również z punktem 34 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jakoby *Instytucja Zarządzająca* dokonała „zaliczenia w sposób dowolny, a nie na poczet zaległości podatkowej o najwcześniejszym terminie płatności we wskazanym przez podatnika wskazuje jednoznacznie na rażące naruszenie art. 55 § 2 w zw. z art. 62 § 1 ordynacji podatkowej w związku z § 3 ust. 3 i 5 Rozporządzenia ws. zaliczek w zw. z § 9 ust. 4 i 5 umowy o dofinansowanie i powinno skutkować stwierdzeniem nieważności postanowienia nr 229/2023”.

Po przeanalizowaniu całego zebranego materiału dowodowego w sprawie *Instytucja Zarządzająca* wskazuje, że w postanowieniu 229/23 prawidłowo i precyzyjnie wskazano zarówno kwotę zaliczenia wpłaty na poczet należności głównej jaki i na poczet należnych odsetek (str. 2 oraz 4 postanowienia 229/23) co miało wpływ na prawidłowe dookreślenie kwoty przypadającej do zwrotu, terminu, od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków w wydanej później decyzji 284/23.

Na podstawie art. 62 § 1 i § 4 Ordynacji podatkowej o zaliczeniu wpłat na poczet zaległości podatkowej i odsetek *Instytucja Zarządzająca* rozstrzygnęła w formie postanowienia (stan prawny na dzień 22 lutego 2023 r.):

„§ 4. W sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę oraz kosztów upomnienia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie, z zastrzeżeniem § 4a.

§ 4a. Postanowienie, o którym mowa w § 4, wydaje się wyłącznie na wniosek, w przypadku gdy:

- 1) wpłata w całości pokrywa kwotę główną zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub
- 2) zaliczenie wpłaty następuje w całości zgodnie z żądaniem podatnika, lub
- 3) kwota wpłaty podlegającej zaliczeniu na poczet zaległości podatkowej, odsetek za zwłokę lub kosztów upomnienia nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia, lub

EFRR-VII.432.1.38.2024

4) od wpłat dokonanych po terminie płatności nie naliczono odsetek za zwłokę zgodnie z art. 54 § 1 pkt”.

W omawianej sprawie zastosowano § 4 oraz § 4 a pkt 1 i 2, bowiem wpłata z 14 lipca 2021 r. ani nie pokryła kwoty głównej wraz z odsetkami ani zaliczenie wpłaty nie nastąpiło w całości z żądaniem podatnika, bowiem nie dotyczyło zwrotu samych zaliczek, ale zaliczek obciążonych odsetkami zgodnie z u.f.p.

Celem postępowania odwoławczego, przeprowadzonego przez *Instytucję Zarządzającą* była ponowna analiza sprawy co do istoty, a zatem powtórna weryfikacja i analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego uwzględniająca przy tym argumentację zgłaszaną przez *pełnomocnika Strony*.

W sytuacji gdy *Instytucja Zarządzająca* rozpoznająca zażalenie stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia ma obowiązek wydać postanowienie o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, wydając niniejsze postanowienie, oparł się o stan faktyczny i prawny według chwili jego wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy.

W świetle powyższego, *Instytucja Zarządzająca* postanawia jak w sentencji.

Pouczenie

Na postanowienie może zostać wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od doręczenia niniejszego postanowienia. Wpis stały od skargi wynosi 200 zł. Strona ma

EFRR-VII.432.1.38.2024

możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK
(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1., reprezentowana przez r.pr. dr i r. pr.,
....., ul. W., „piętro,
.....
2. a/a